

som helst i dag om, hvor det niveau kommer til at ligge. Derfor aner vi heller ikke noget som helst om, hvor mange penge det kommer til at koste Danmark ikke at være med i euroen i givet fald, men til gengæld bevarer vi den politiske frihed, der ligger i at have egen valuta.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil godt, inden vi kommer alt for langt ud, bede hr. Thulesen Dahl dokumentere, hvad det er for nogle socialdemokrater, der rejser rundt i landet og siger, at vi skal have en folkeafstemning i år 2001. Det synes jeg gerne jeg vil høre, for jeg mener ikke, jeg kender nogen af dem, men det kan godt være, jeg har overset det.

Og så synes jeg egentlig, at det var et noget fattigt svar, hr. Thulesen Dahl gav til hr. Ole M. Nielsen, for selv om hr. Thulesen Dahl åbenbart ikke mener, han kan gøre op, hvad det koster at stå udenfor, og samtidig altså åbenbart heller ikke engang vil have debatten om det, så kan hr. Thulesen Dahl da godt sådan forsøge at of-fentliggøre, hvor meget hr. Thulesen Dahl vil acceptere, at det i givet fald koster. Det var sådan, jeg opfattede hr. Ole M. Niensens spørgsmål. Hvor stort et velfærdstab, hvis der er et, vil hr. Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti acceptere, og hvad vil man så i øvrigt stille op med det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er påfaldende, at den sidste pind i den vedtagelse, som Dansk Folkeparti har foreslået her: »at Folketinget ikke ser nogen grund til at foreslå afholdt en ny folkeafstemning om Danmarks forhold til euroen«, viser, at Dansk Folkeparti ikke vil have nogen folkeafstemning om det her spørgsmål – Dansk Folkeparti, som i tide og utide beder om folkeafstemninger om Danmarks flygtningepolitik, og som beder om folkeafstemninger om alle mulige andre ting. Men på det her område vil man absolut ikke have nogen folkeafstemning.

Man har heller ikke tillid til, at de danske skolebestyrelser og de danske folkeskoler selv kan sortere, hvilket materiale de vil udlevere til deres elever. Jeg synes ærlig talt, det er meget lidt tillid at vise den danske befolkning, når man siger, at de ikke skal udsættes for en folkeafstemning om det her spørgsmål. Det synes jeg var lidt af en afsløring.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jamen jeg vil også godt have en helt klar bekræftelse på, hvad det er, Dansk Folkeparti vil spise den danske befolkning af med.

Først sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, at den danske befolkning allerede havde taget stilling til forbeholdene. Nu kan man selvfølgelig sige, at mennesker dør, og andre fødes, så på et eller andet tidspunkt er der i hvert fald et helt nyt kuld, der ikke har fået lov til at tage stilling til det, men det er så en mere teknisk diskussion. Det var det første, hr. Kristian Thulesen Dahl sagde.

Så sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, at der ikke er gået tid nok. Det var den næste forklaring, vi fik.

Den tredje forklaring, vi fik, var, at Dansk Folkeparti faktisk slet ikke ønsker en folkeafstemning.

Så vil jeg godt bede hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at Dansk Folkeparti ikke mener, den danske befolkning er i stand til at tage nogen som helst form for standpunkt igen på de her spørgsmål. Dansk Folkeparti vil ikke på noget som helst tidspunkt give den danske befolkning mulighed for at få en folkeafstemning om et af de fire forbehold, uanset hvor stor en del af befolkningen der ønsker at få en sådan folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg først sige til hr. Jacob Buksti, at jeg med direkte citater flere gange i dag har forsøgt at få hr. Buksti til at bekræfte, efter at han havde holdt sit ordførerindlæg, at statsministeren har sagt, at vi skulle have en folkeafstemning om et par år. Et par år! Det kan ikke læses meget anderledes end det, der hedder 2001, vel? »Om et par år«! Det ville hr. Buksti ikke forholde sig til. Nu prøver vi så endnu en gang. Nu kan det være, det bliver anderledes.

Så siger hr. Ole M. Nielsen suppleret lidt af hr. Jacob Buksti: Hvad vil Dansk Folkeparti acceptere af velfærdstab, som man formulerer det? Jamen jeg er ikke sikker på, at vi får noget velfærdstab. Jeg har forsøgt at sige, at selv om det måske kommer til at koste noget på renten, hvad vi jo ikke ved, om det gør, så får vi noget andet. Vi får noget politisk frihed. Vi får det, at vi i højere grad kan betragte Danmark som et selvstændigt, suverænt land. Det har også noget med et velfærdssamfund at gøre. Derfor kan